

er taknemmelig for den velvillige Stilling, hvori han stiller sig til mit Ændringsforslag. Men jeg maa dog fastholde, at det er en Uretfærdighed, at man forbyder vore danske Fiskere at konkurrere med andre Landes Fiskere paa internationale Vande. Naar den højtærede Minister spørger mig, hvorledes man skulde kunne kende Forskel paa Undermaalsfisk, der ere fiskede i aabent Hav, og Fisk, som ere fiskede i indenskærs Farvande, saa vil jeg sige, at det kan man naturligvis ikke. Men til Gengæld vil jeg spørge den højtærede Minister, hvorledes man kan kende Forskel paa en Undermaalsrødspætte, der kommer paa det lollandske Marked, om den er fanget i Østersøen eller i Nordsøen. I Loven, som den er foreslaaet, tillades det at sælge Undermaalsfisk fra Østersøens Kyster til Forbrug i derværende Kommuner eller hvor den føres ud. Og vi forlange kun den samme Ret for Nordsøens Vedkommende, at de Undermaalsfisk, der fanges, men som man ikke vil have i Land, i det mindste maa komme paa det store Marked, hvor alle andre Nationer sælge deres Fisk. Hvad der er Ret for den ene, maa dog ogsaa være Ret for den anden.

Jeg maa maaske samtidig gøre den Bemærkning, at alle de Steder, hvor jeg er med til at stille et Ændringsforslag, er mit Standpunkt kun subsidiært, da jeg i det hele taget er imod Loven. Men jeg har forglemt at lade mit Navn sætte ved Ændringsforslag Nr. 3, idet jeg principalt slutter mig dertil og næsts subsidiært til Ændringsforslag Nr. 2.

Men jeg slutter altsaa med at takke den højtærede Minister for den velvillige Stilling, han indtager. Jeg forstaar godt, at han ikke kan gaa videre, naar dette Lovforslag ligger til Behandling. Men jeg haaber dog i Tidernes Løb, at jeg skal faa ham endnu nærmere.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgekreds): Det er kun den ganske korte Bemærkning, jeg vil gøre til den ærede Landbrugsminister, at der her i Lovforslagets § 43 staar 2 Femtedele af Indtægterne, som jeg nævnte, og ikke 2 Trediedele.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg erkender, at det ærede Medlem har Ret, og at jeg har læst fejl, da jeg ganske flygtigt saa paa Forslaget.

Johan Knudsen: Ogsaa jeg nærer Haab om, at det maa lykkes os endnu i

denne Samling at faa gennemført en Lov om Saltvandsfiskeri. Der er sikkert en almindelig Trang til paa dette Omraade at faa en Lov gennemført, og det vil være overmaade heldigt, om Lovforslaget om Saltvandsfiskeriet og Lovforslaget om Ferskvandsfiskeriet samtidig maa blive til Lov. De to Lovforslag gribe ind i hinanden paa mange Punkter og supplerer hinanden.

Der er i det foreliggende Lovforslag Bestemmelser, om hvilke vist alle mene, at de betegne et væsentligt Fremskridt. Der er andre Bestemmelser, om hvis Fortræffelighed jeg ikke føler mig saa forvisset. Men det staar mig klart og staar vist alle ærede Medlemmer klart, at det her ikke nytter, at enhver stejlt hævder sit Standpunkt. For overhovedet at naa frem maa vi komme hinanden i Møde.

Det Spørgsmaal, som vel vil volde det største Besvær at faa løst til nogenlunde Tilfredshed for alle Parter, er Aalegaardsspørgsmaalet. Her er det, at de afvigende Meninger brydes stærkest med hinanden. Her er det springende Punkt. Den nuværende Lov siger i sin § 3, at de fri Fiskere ikke maa drive Fiskeri saaledes, at det kan skade Aalegaardsejerne. Jeg finder, at denne Paragraf er meget uheldig. Det kan altid være Tvivl underkastet, hvilket Fiskeri der skader Aalegaardsejerne og hvilket ikke. Der maa fastsættes bestemte Grænser for Retten. Aalegaardskommissionen i 1897 søgte at afstikke disse Grænser. Dens Forslag, der var et Kompromis, i hvilket der paa begge Sider blev firet af paa de oprindelige Krav, blev vedtaget af de Medlemmer af Folketinget og Landstinget, der havde Sæde i den; men Folketinget vilde ikke godkende, hvad dets Medlemmer i Kommissionen havde vedtaget. Man mente i Folketinget, at Kommissionens Forslag for meget beskyttede Aalegaardsejerne og Kystejerne og gik de fri Fiskere for nær.

Nu er det dog utvivlsomt, og det er jo ogsaa erkendt fra alle Sider, at Aalegaardsejerne have en Ejendomsret, en Ret, der altsaa ikke uden videre kan berøves dem. Ifølge tinglæste Skøder har denne Ret været Genstand for Køb og Salg. Ved Vurderingen til Ejendomsskyld af de faste Ejendomme er denne Ret bleven sat i Ejendomsskyld. Den betragtes altsaa som fast Ejendom; Fiskeriejerne betale Ejendomsskyld af denne deres Rettighed. Den kan ikke betragtes som en død Ret.

I Folketingets Betænkning over det foreliggende Lovforslag findes aftrykt et Andragende fra Fiskeriforeningen for Ulf-